I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2413/95,

annettu 6 päivänä lokakuuta 1995,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä, Ukrainasta, Brasiliasta ja Etelä-Afrikasta peräisin olevan ferropiimangaanin tuonnissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3283/94 ([1]) ja erityisesti sen 23 artiklan, jossa säädetään, että polkumyynnillä ja vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2423/88 ([2]) sovelletaan edelleen menettelyihin, joita koskevaa 1 päivänä syyskuuta 1994 vireillä ollutta tutkimusta ei ole saatettu loppuun asetuksen (EY) N:o 3283/94 voimaantulopäivään mennessä,

ottaa huomioon asetuksen (ETY) N:o 2423/88, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 12 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa asiasta,

sekä katsoo, että

A. VÄLIAIKAISET TOIMENPITEET

(1) Asetuksella (EY) N:o 3119/94 ([3]), jäljempänä 'asetus väliaikaisesta tullista', komissio on ottanut käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin CN-koodiin 7202 30 00 kuuluvan ja Venäjältä, Ukrainasta, Brasiliasta ja Etelä-Afrikasta peräisin olevan ferropiimangaanin yhteisöön suuntautuvassa tuonnissa.

Asetuksella (EY) N:o 866/95 ([4]) neuvosto pidensi näiden tullien voimassaoloaikaa kahdella kuukaudella.

B. MENETTELYN JATKO

(2) Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönoton jälkeen

— Comité de Liaison des Industries de Ferro-Alliages ("Euroalliages"; valituksen tekijä),

— kaksi eteläafrikkalaista tuottajaa, Highveld Steel and Vanadium Corporation Limited ja Samancor Limited,

— Ukrainan viranomaiset ja kaksi ukrainalaista tuottajaa, Nikopol Ferro Alloy Plant ja Zaporozhye Ferro Alloy Plant,

— kaksi brasilialaista tuottajaa, Companhia Paulista de Ferro Ligas ja Sibra Eletrosiderurgica Brasileira S.A.,

— The British Iron and Steel Producers Association (BISPA),

— S.A. des Minerais, riippumaton tuoja Luxemburgissa,

— Victoria Alloys (U.K) Limited, tuoja Yhdistyneessä kuningaskunnassa,

esittivät kirjallisesti kantansa. Komissio kuuli osapuolia, jotka olivat pyytäneet tulla kuulluiksi.

(3) Komissio jatkoi kaikkien niiden tietojen tutkimista ja todentamista, joita se piti lopullisia päätelmiä varten tarpeellisina.

(4) Osapuolille ilmoitettiin pyydettäessä olennaiset tosiasiat ja huomiot, joiden perusteella oli päätetty suositella lopullisten polkumyyntitullien käyttöön ottamista sekä väliaikaisen tullin vakuutena olleiden määrien lopullista kantamista. Lisäksi osapuolille asetettiin määräaika, jossa ne voivat esittää kantansa ilmoitetuista tiedoista.

([1]) EYVL N:o L 349, 31.12.1994, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1251/95 (EYVL N:o L 122, 2.6.1995, s. 1).

([2]) EYVL N:o L 209, 2.8.1988, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 522/94 (EYVL N:o L 66, 10.3.1994, s. 10).

([3]) EYVL N:o L 330, 21.12.1994, s. 15

([4]) EYVL N:o L 89, 21.4.1995, s. 1

(5) Komissio otti osapuolien esittämät huomautukset huomioon ja muutti päätelmiään, kun siihen arvioitiin olevan aihetta.

C. TUTKIMUKSEN KOHTEENA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

(6) Koska mikään osapuoli ei ole esittänyt huomautuksia tutkimuksen kohteena olevasta tuotteesta ja samankaltaisesta tuotteesta väliaikaisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen, vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 9 ja 10 kappaleessa esitetyt päätelmät.

D. POLKUMYYNTI

1. NORMAALIARVO

Venäjä, Ukraina

(7) Koska uusia huomautuksia ei ole esitetty, vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 12 ja 13 kappaleessa esitetyt päätelmät.

Brasilia

(8) Komissio laski väliaikaista päätöstä varten normaaliarvon ja tämän perusteella polkumyyntimarginaalin kahdelle brasilialaiselle tuottajalle, jotka toimivat yhteistyössä menettelyn aikana, koska niiden todettiin olevan sidoksissa toisiinsa siten, että toinen oli toisen tytäryhtiö.

(9) Brasilialaiset tuottajat pyysivät yksittäisten normaaliarvojen ja yksittäisten polkumyyntimarginaalien määrittelemistä. Ne väittivät, että komission menettely ei ollut perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan mukainen, jossa säädetään yksittäisten polkumyyntitullien käyttöönotosta tapauskohtaisesti jokaisen yhteistyössä toimineen viejän osalta. Tämän kohtelun väitettiin myös olevan kyseisen asetuksen 2 artiklan 3 kohdan c alakohdan vastainen, jonka mukaan normaaliarvon olisi perustuttava toisen viejän hintoihin tai kustannuksiin ainoastaan siinä tapauksessa, että viejä ei tuota eikä myy tuotetta alkuperämaassa. Ne väittivät myös toimivansa markkinoilla erillään ja huomauttivat, että ne pitävät erillistä kirjanpitoa. Lopuksi ne väittivät, että ainoastaan yhden polkumyyntimarginaalin määrittäminen rankaisisi toista kohtuuttomasti, koska sen polkumyyntimarginaali on huomattavasti alhaisempi kuin toisen. Näillä perusteilla brasilialaiset viejät ovat pyytäneet yksittäisten polkumyyntimarginaalien määrittämistä.

(10) Yhteisöjen toimielinten yleinen käytäntö on laskea molempien tuottajien toimittamien tietojen keskiarvon perusteella yksi polkumyyntimarginaali tuottajille, joista toinen on toisen tytäryhtiö ja siksi sen valvonnassa. Yksittäisten polkumyyntimarginaalien laskeminen loisi mahdollisuuden polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämiseen (ja siten niiden tehottomaksi tekemiseen) sallimalla toisiinsa sidoksissa olevien tuottajien suunnata yhteisöön suuntautuvan vientinsä osakkuusyhtiönsä kautta alhaisemmalla polkumyyntimarginaalilla. Kyseinen menettely ei ole perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan c alakohdan vastainen, koska vievä yksikkö tuottaa ja myy Brasilian sisämarkkinoilla, eikä 13 artiklan 2 kohdan vastainen, jossa edellytetään toimittajan nimen mainitsemista tullin käyttöönottoa koskevassa sääntelyssä ainoastaan, jos käytäntö sitä edellyttää. Kyseisessä tapauksessa, jossa ainoastaan kaksi brasilialaista tuottajaa toimivat yhteistyössä ja toinen niistä on toisen tytäryhtiö, vahvistettiin yksi polkumyyntitulli, jonka katsottiin soveltuvan myös niihin tuottajiin, jotka eivät toimineet yhteistyössä.

(11) Lopuksi vahvistetaan kahta yhteistyössä toiminutta brasilialaista tuottajaa koskevan normaaliarvon laskemisessa käytetyt menetelmät, joista säädetään väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 14—18 kappaleessa.

Etelä-Afrikka

(12) Komissio määritti normaaliarvon Etelä-Afrikan sisämarkkinoiden tavanomaisessa liiketoiminnassa veloitettavien myyntihintojen ja edustavien määrien perusteella perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti.

(13) Eräs eteläafrikkalainen tuottaja väitti, että tietty myynti tapahtui Etelä-Afrikan markkinoilla asiakkaille, jotka olivat osakassuhteessa välillisesti yrityksen erään osakkeenomistajan kautta ja tämän osakkuusyhtiön kautta. Kyseinen tuottaja väitti, että näiden asiakkaiden olisi katsottava olevan yhteydessä toisiinsa ja että sen vuoksi myyntiä ei pitäisi ottaa huomioon normaaliarvoa määriteltäessä. Kyseinen viejä väitti, että tutkimusjaksona jäljelle jäävä sisämarkkinamyynti muodosti vähemmän kuin viisi prosenttia Euroopan yhteisöön suuntautuvasta viennin määrästä. Tämän vuoksi kyseinen viejä ehdotti, että komissio määrittäisi normaaliarvon valmistuskustannusten, myyntikuluista, yleisistä ja hallinnollisista kuluista johtuvien kustannusten ja kohtuullisen tuoton perusteella.

(14) Tämä ehdotus on hylättävä. Komissio totesi, että kyseessä olevien asiakkaiden liiketapahtumien myyntihinnat ja kustannukset olivat vertailukelpoiset sellaisten hintojen ja kustannusten kanssa, jotka koskevat liiketoimia, joiden osapuolet eivät ole olleet sidoksissa toisiinsa, ja se ei ole havainnut mitään, mikä osoittaisi kyseisen suhteen vaikuttavan kyseisten myyntitapahtumien hintoihin siinä määrin, että niitä ei olisi katsottava kuuluvaksi tavanomaiseen liiketoimintaan. Sen lisäksi eteläafrikkalainen tuottaja ei ole toimittanut tietoja, jotka tukisivat tätä väitettä.

Tästä syystä vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 19—21 kappaleessa esitetyt päätelmät.

2. VIENTIHINNAT

Venäjä

(15) Koska uusia huomautuksia ei ole esitetty, vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen jondanto-osan 22 kappaleessa esitetyt päätökset.

Ukraina

(16) Alustavaa määritystään varten komissio määritti Ukrainasta peräisin olevan ferropiimangaanin vientihinnat osittain kahden tutkimuksessa yhteistyössä toimineen riippumattoman tuojan maksamien tai maksettavaksi tulevien oikeaksi osoitettujen hintojen perusteella ja osittain Eurostat-tilastotiedoista saatujen tietojen perusteella. Eurostat-tilastotietojen katsottiin tarjoavan parhaat käytettävissä olevat todisteet perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti kyseessä olevien kahden tuojan ilmottamatta jättämästä jäljelle jääneestä viennistä.

(17) Toinen kahdesta yhteistyössä toimineesta ukrainalaisesta tuottajasta väitti, että tehdessään alustavia määrityksiä komissio ei ollut ottanut huomioon tuottajan laillisia perusoikeuksia, koska vientihinnat (ja niiden mukautukset, katso johdanto-osan 24 kappale jäljempänä) perustuivat osittain luottamuksellisiin tietoihin, jotka oli saatu kahdelta riippumattomalta, menettelyssä yhteistyössä toimineelta tuojalta ja joita ei ollut toimitettu komissiolle oikeaksi osoittamista varten.

(18) Tutkimuksessaan komissio totesi väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 23 kappaleen mukaisesti, että toisen yhteistyössä toimineen ukrainalaisen tuottajan toimittamat vientiä koskevat tiedot ovat käyttökelvottomia, erityisesti koska kyselylomakkeessa annettujen tietojen perusteella ei voitu päätellä, suuntautuiko ilmoitettu vienti yhteisöön. Lisäksi vaikka kyseessä olevan ukrainalaisen tuottajan toimittamien tietojen mukaan tuotteet oli tarkoitettu vietäviksi yhteisöön, tuottaja ei voinut taata, että viedyt määrät tosiasiallisesti tuotiin Euroopan yhteisön alueelle. Tämän lisäksi kahden kyseisen ukrainalaisen tuottajan kyselyyn antamien vastausten mukainen yhteisöön suuntautuvan viennin määrä ylitti yli kolme kertaa Eurostat-tilastotiedoissa ilmoitetun Ukrainasta peräisin olevan viennin tonnimäärän. Näistä syistä ukrainalaisten viejien ilmoittamien tietojen katsottiin olevan harhaanjohtavia ja niitä ei otettu huomioon vientihintojen lopullisessa määrittämisessä perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti.

(19) Vientihinnat määritettiin lopullisesti Eurostat-tilastotietojen perusteella. Eurostat-tiedot katsottiin soveltuvimmiksi määritettäessä Ukrainasta peräisin olevan ferropiimangaanin vientihintoja, koska ne kattoivat kaiken tutkimusjakson aikana yhteisöön suuntautuneen viennin. Kahden yhteistyössä toimineen tuottajan, jotka edustivat 53:a prosenttia kyseessä olevasta viennistä, antamien tietojen laita ei ollut samoin. Näiden tuottajien toimittamat ja komission oikeaksi todentamat hinnat vastasivat yleensä Eurostat-tilastosta saatuja hintoja. Lisäksi olisi otettava huomioon, että muista kuin markkinatalousmaista, kuten Ukrainasta, tulevan tuonnin osalta yhteisön toimielimet yleensä vahvistavat yhden polkumyyntimarginaalin kaikille yhteisöön suuntautuvalle viennille eivätkä laske erityistä marginaalia yksittäisille viejille. Tästä syystä kahden ukrainalaisen viejän hintatietojen huomioon ottamatta jättäminen ei aiheuta niille vahinkoa, koska niiden vientikaupan hintatiedot löytyvät Eurostat-tiedoista. Eurostat-tiedot ovat lisäksi julkisia, joten kyseessä oleva ukrainalainen viejä voi puolustautua tarkastamalla yhteisön toimielinten päätelmien totuudenmukaisuuden.

Brasilia

(20) Koska uusia huomautuksia ei ole esitetty, vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 25 kappaleessa esitetyt päätelmät.

Etelä-Afrikka

(21) Eräs eteläafrikkalainen tuottaja vaati tiettyjä muutoksia komission laskemiin kustannuksiin ja tuottoihin vientihintoja uudelleen määritettäessä perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan b alakohdan mukaisesti. Tämä vaatimus oli riittävästi perusteltu, ja se on hyväksytty sekä aiheelliset muutokset on tehty.

Vertailu

Venäjä

(22) Jäljempänä olevissa johdanto-osan 27—31 kappaleessa Brasilian osalta vertailua varten esitetyt tarkistusten muutokset tehtiin myös normaaliarvon määrittämiseen Venäjän osalta, sillä Brasilia valittiin viitemaaksi.

Koska uusia huomautuksia ei ole esitetty, vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 27 ja 29 kappaleissa esitetyt päätelmät.

Ukraina

(23) Alustavaa määritystä tehdessään komissio totesi, että kahden yhteistyössä toimineen ukrainalaisen tuottajan toimittamat tiedot tuotteen fyysisten ominaisuuksien ja myyntikustannusten erojen tarkistamista koskevien vaatimusten osalta eivät olleet konkreettisesti todistettavissa (vaatimukset korkeampaa fosforipitoisuutta sekä tuotteen murskaamista ja siivilöintiä koskevista tarkistuksista) eivätkä vastanneet kahden tutkimuksessa yhteistyössä toimineen riippumattoman tuojan antamia oikeiksi osoitettuja tietoja (luottokustannukset ja palkkiot). Tämän vuoksi komissio piti ukrainalaisten tuottajien toimittamia tietoja harhaanjohtavina ja perusti päätelmänsä yhteistyössä toimineiden tuojien toimittamiin tietoihin, jotka oli osoitettu oikeiksi ja joiden katsottiin tarjoavan parhaat käytössä olevat todisteet perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti.

(24) Yksi yhteistyössä toimineista ukrainalaisista tuottajista väitti, että alustavia määrityksiä tehdessään komissio ei ollut ottanut huomioon tuottajan laillisia perusoikeuksia, koska vientihintojen tarkistusten määritykset perustuivat luottamuksellisiin tietoihin, jotka oli saatu kahdelta riippumattomalta, tutkimuksessa yhteistyössä toimineelta tuojalta ja joita ei ollut toimitettu komissiolle oikeaksi osoittamista varten.

(25) Koska väliaikaisten tullien käyttöönoton jälkeen ei ole esitetty uusia todisteita, asianomaisen tuottajan pyytämät vertailua varten tehdyt tarkistukset, jotka on väliaikaisesti laskettu ja perustuvat luottamuksellisiin tietoihin, on säilytetty lopullista määritystä varten. Katsottiin asianmukaisemmaksi perustaa kyseiset tarkistukset toisesta tietolähteestä saatuihin oikeaksi osoitettuihin tietoihin kuin hylätä suoraan asianomaisten viejien vaatimukset sillä perusteella, että niitä ei ollut riittävästi perusteltu. Väite, että kyseisen viejän laillisia perusoikeuksia ei ollut otettu huomioon, on siten perusteeton.

(26) Brasiliaa varten tehtyihin tarkistuksiin tehtyjä muutoksia sovellettiin myös Ukrainan kohdalla jäljempänä olevissa johdanto-osan 27—31 kappaleissa mainituista syistä.

Brasilia

(27) Komissio oli vahvistanut normaaliarvon alustavia päätelmiä varten kuukaudeksi kerrallaan. Niinä kuukausina, joina sisämarkkinoiden painotetut keskiarvot eivät kattaneet kaikkia tavanomaisen liiketoiminnan kuluja, normaaliarvo laskettiin laskennallisen arvon perusteella perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

(28) Alustavien päätelmien julkistamisen jälkeen kaksi brasilialaista tuottajaa vaati lisäaineiston perusteella tiettyjen suorien myyntikustannusten ja suorien luottokustannusten laskennallisen normaaliarvon tarkistamista.

(29) Tämä vaatimus on hyväksytty osittain. Tietyille suorille myyntikustannuksille pyydetyt tarkistukset on sisällytetty perusasetuksen 2 artiklan 9 ja 10 kohdan säännösten mukaisesti lopullisiin laskelmiin, jolloin laskennallinen normaaliarvo laskee 2,2 prosentilla.

(30) Luottokustannuksia koskeva vaatimus on kuitenkin hylättävä. Asianomaiset tuottajat eivät ole ilmaisseet määrällisinä kyseisiä kuluja eivätkä erottaneet niitä kokonaisrahoituskustannuksista normaaliarvon laskemista varten. Tämän perusteella komissio määritti sisämarkkinoiden myynnin ja viennin kokonaisrahoituskustannukset tuotetun kaupan pidettävän tonnimäärän perusteella. Tästä syystä tämä menetelmä vahvistetaan lopullista määritystä varten.

(31) Lopullisia päätelmiä varten normaaliarvo vahvistettiin väliaikaisessa polkumyynnin määrittelyssä käytettyjen menetelmien perusteella ja ottaen huomioon edellä mainitut tarkistukset.

Etelä-Afrikka

(32) Eräs eteläafrikkalainen tuottaja vaati lisätodistusten perusteella yhteisön myyntikustannusten uudelleenarviointia. Tämä vaatimus on hyväksytty ja vertailua varten tarvittavat aiheelliset tarkistukset on tehty.

Polkumyyntimarginaalit

(33) Edellä esitettyjen normaaliarvon ja vientihinnan määrittelyä sekä niiden keskinäistä vertailua koskevien päätelmien perusteella tosiasioiden lopullisesta tarkastelusta ilmeni polkumyynnin olemassaolo kyseisen Venäjältä, Ukrainasta, Brasiliasta ja Etelä-Afrikasta peräisin olevan tuotteen tuonnissa.

(34) Asianomaisille maille ja yrityksille vahvistetaan seuraavat painotetut keskimääräiset polkumyyntimarginaalit, jotka ilmaistaan prosenttimääränä CIF-hinnoista yhteisön rajalla:

— Venäjä: 54,2 %
— Ukraina: 43,9 %
— Brasilia: 36,1 %
— Etelä-Afrikka
  — Highveld Steel and Vanadium Corporation Limited: 45,3 %
  — Samancor Limited: 48,3 %

(35) Sellaisten brasilialaisten ja eteläafrikkalaisten tuottajien polkumyyntimarginaalin osalta, jotka eivät toimineet yhteistyössä tässä menettelyssä, vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 32 kappalessa esitetyt päätelmät, koska uusia huomautuksia ei ole esitetty.

E. VAHINKO

1. POLKUMYYNTINÄ TAPAHTUNEEN TUONNIN KUMULAATIO

(36) Georgian osalta vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 34 kappaleessa vähimmäistuontimäärästä esitetyt päätelmät, koska uusia huomautuksia ei ole esitetty.

(37) Kaksi eteläafrikkalaista tuottajaa ja eräs käyttäjäteollisuutta edustava järjestö asettivat kyseenalaiseksi komission päätöksen kumuloida Etelä-Afrikasta peräsin oleva tuonti Ukrainasta, Venäjältä ja Brasiliasta peräisin olevan tuonnin kanssa. Väitettiin, että Ukrainasta, Venäjältä ja Brasiliasta peräisin olevan tuonnin määrät ja niiden markkinaosuudet kasvoivat vuodesta 1989 tutkimusjaksoon, kun taas Etelä-Afrikan osalta ne pienenivät. Lisäksi huomautettiin, että aikaisemmassa tapauksessa komissio oli päättänyt olla kumuloimatta tuontimääriä, jotka osoittivat täysin vastakkaista kehitystä (Tungsten Carbide -asia, EYVL N:o L 83, 30.3.1990, s. 36). Vaadittiin myös, että jokaisesta asianomaisesta viejämaasta peräisin olevan tuonnin määrien suuntauksien olisi oltava samanlaiset ennen kumulaatiota, koska väitettiin, että aikaisemmissa tapauksissa komissio oli pitänyt tuonnin määrien kasvua ja siten tuontisuuntauksia yhtenä kumuloimisen edellytyksistä. Väitettiin myös, että eteläafrikkalaisten tuottajien vientihinnat olivat korkeampia kuin ukrainalaisten, venäläisten ja brasilialaisten tuottajien.

Lopuksi huomautettiin, että eteläafrikkalaisen tuotteen laatu ei kilpaillut toisten asianomaisten maiden tuotteiden laadun kanssa, erityisesti siksi, että asianomaisista maista ainoastaan Etelä-Afrikalle on myönnetty ISO 9002 -standardi.

(38) Edellä mainittujen tuontimääristä, markkinaosuuksien, vientihintojen sekä tuodun tuotteen laadusta esitettyjen väitteiden ja vaatimusten huomioon ottamisen jälkeen vahvistetaan, että Etelä-Afrikasta peräisin oleva tuonti olisi kumuloitava muista asianomaisista viejämaista peräisin olevan tuonnin kanssa seuraavista syistä:

— vaikka Etelä-Afrikasta peräisin olevan tuonnin määrä väheni 5,4 prosentilla vuoden 1989 ja tutkimusjakson välisenä ajanjaksona, tuonti pysyi edelleen huomattavana. Tuontimäärät ylittivät jatkuvasti 50 000 tonnin rajan vuotta 1990 lukuun ottamatta (47 227 tonnia), ja markkinaosuudet vaihtelivat 12,7 prosentista vuonna 1989 9,9 prosenttiin tutkimuksen aikana. Päinvastoin kuin oli todettu Tungsten Carbide -asiassa Etelä-Afrikasta peräisin olevan tuonnin määrien suuntaukset eivät osoittaneet täysin vastakkaista kehitystä. Etelä-Afrikasta peräsin olevan tuonnin määrät olivat itse asiassa vuoden 1989 ja tutkimuksen ajankohdan välisenä ajanjaksona suhteellisen vakaita, eivätkä huomattavassa laskussa,

— hintasuuntaukset olivat samanlaisia, toisin sanoen kaikkien tutkimuksen kohteina olevien viejämaiden hinnat, Etelä-Afrikka mukaan lukien, laskivat huomattavasti vuoden 1989 ja tutkimusjakson välisenä ajanjaksona, ja

— todettiin, että tutkimuksen kohteena olevista maista tuodut tuotteet kilpailivat sekä toistensa että yhteisön tuotannonalan tuotteiden kanssa. ISO 9002 -standardi ei merkitse, että standardin mukainen tuottaja tuottaa erilaista ferropiimangaania kuin muut tuottajat. Se osoittaa, että tuottaja on ottanut käyttöön kansainvälisesti hyväksytyn laadunvalvontajärjestelmän, joka antaa ostajille tietyn takuun. Lisäksi todettiin, että useille yhteisön tuottajille on myönnetty ISO 9002 -standardi, mutta joka tapauksessa tuottajat, joilla ei ole tätä standardia, voivat yleensä tuottaa laadultaan aivan samaa tai ainakin samankaltaista ferropiimangaania kuin ne, joilla on standardi.

(39) Eräs eteläafrikkalainen tuottaja huomautti lisäksi, että tarkastellessaan suuntauksia komission olisi pitänyt ottaa huomioon vuoden 1989 ja tutkimusjakson välisen ajanjakson lisäksi myös vuosi 1988, koska se osoittaisi selvemmin vähenevän suuntauksen Etelä-Afrikasta peräisin olevan tuonnin määrässä. Lisäksi tämä viejä huomautti, että koska

ilmoitus menettelyjen alkamisesta oli julkaistu 4 päivänä elokuuta 1993, komission olisi pitänyt valita tutkimusjakso lähempää alkamispäivää kuin 1 päivän huhtikuuta 1992 ja 31 päivän maaliskuuta 1993 välinen ajanjakso. Viejä huomautti jälleen, että se olisi osoittanut selvemmin vähenevän suuntauksen Etelä-Afrikasta peräisin olevan tuotteen tuonnissa.

(40) Yhteisön toimielinten yleisenä käytäntönä on tarkastella muun muassa tuonnin määrien suuntausten, markkinaosuuksien ja hintojen suuntauksien monivuotista, yleensä neljän vuoden, ajanjaksoa, johon sisältyy tutkimuksen ajanjakso. Näin tehtiin kyseisessä tapauksessa, jossa valittiin ajanjakso, joka sisältää tutkimusajanjakson (1 päivän huhtikuuta 1992 ja 31 päivän maaliskuuta 1993 välinen ajanjakso) sekä vuoden 1989 ja vuoden 1992 väliset neljä kalenterivuotta. Ajanjaksoa pidettiin sopivana puolueettoman käsityksen saamiseksi markkinatilanteen kehityksestä kaikkien asianomaisten osapuolten osalta. Vuoden 1988 tietojen liittäminen ei johtaisi erilaisiin päätelmiin muun muassa tuonnin määrien suuntauksista kumulaation osalta.

(41) Tutkimusjakson valinnan osalta olisi otettava huomioon, että komission pyrkimyksenä on yleensä määritellä tutkimusjakso lähelle menettelyn alkamispäivämäärää. Joskus on kuitenkin otettava muitakin seikkoja huomioon esimerkiksi sen varmistamiseksi, että tiedot toimitetaan, osoitetaan oikeiksi ja arvioidaan nopeasti ja tehokkaasti, esimerkiksi ajoittamalla tutkimusjakso niin, että se on yhdenmukainen kalenterivuosien taikka tilikauden vuosineljännesten tai vuosipuoliskojen kanssa. Jos kuitenkin jokin asianomainen osapuoli pitää komission määräämää tutkimusjaksoa sopimattomana, sen on ilmoitettava vastalauseensa mahdollisimman nopeasti, mikä tässä tapauksessa olisi ollut kyselyn vastaanottamisen jälkeen eikä, kuten tapahtui, vasta alustavan päätöksen julkistamisen jälkeen. Kyseinen viejä itse asiassa vastasi kyselylomakkeeseen annetun tutkimusjakson perusteella, joka täsmäsi sen tilivuoden kanssa, esittämättä vastalauseita; vastalauseita tutkimusjaksosta ei myöskään esitetty toimitettujen tietojen paikalla tapahtuneen oikeaksi osoittamisen aikana.

2. HUOMATTAVA VAHINKO

(42) Useat viejät ovat väittäneet, että yhteisön tuotannonala ei kärsinyt huomattavaa vahinkoa. Ne ovat huomauttaneet, että Euroopan unionin tuottajien kärsimät taloudelliset tappiot olivat ainoa tunnistettava osoitus vahingosta, koska Euroopan unionin ferropiimagnaanin tuotanto ja myynti kasvoivat sekä tuotantokapasiteetti pysyi muuttumattomana ja tuotantokyvyn käyttöaste nousi. Lisäksi väitettiin, että työllisyyden lasku ei ollut aiheellinen osoitus vahingosta, sillä sen tuloksena oli tuottavuuden nousu.

(43) Komission päätelmät tuotannon, myynnin, markkinaosuuden ja taloudellisen tuloksen osalta osoittavat selvästi, että yhteisön tuottajat reagoivat polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttaman hintojen laskun paineeseen seuraamalla hintasuuntausta säilyttääkseen markkinaosuutensa ja rajoittaakseen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa vahinkoa. Vaikka tätä tavoitetta ei täysin saavutettu (markkinaosuus pieneni vuodesta 1989 tutkimusajanjaksoon 1,2 prosenttia), tuotanto ja myyntimäärät kasvoivat ja tuotantokyvyn käyttöaste säilyi lähes vakaana. Yhteisön tuotannonalalle on kuitenkin aiheutunut suuria taloudellisia tappioita, mikä on vaarana sen olemassaololle. Yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen huonontuminen on selvä osoitus huomattavasta vahingosta.

(44) Eräs viejä huomautti, että yhteisön tuotannonalan tuottoaste vuonna 1989 (16,9 prosenttia liikevaihdosta) verrattuna yhdeksän yhdysvaltalaisen metalliteollisuusyrityksen taloudelliseen tulokseen vuosina 1987—1992 (jonka väitettiin vaihtelevan 7,9 prosentin voitosta 8,5 prosentin tappioon) oli niin poikkeuksellisen korkea, että sen täytyi perustua Euroopan yhteisön tuottajien antamiin epäluotettaviin rahoituslaskelmiin. Kyseinen viejä kyseenalaisti myös yhteisön tuotannonalan tappiot vuoden 1990 ja tutkimusjakson välisenä aikana sekä yhteisön tuottajien soveltamien kustannusten jakamismenetelmien luotettavuuden. Kummallekaan väitteelle ei kuitenkaan esitetty lisäperusteita.

(45) Tietyn tuotannonalan (tässä: ferropiimangaanin tuotannonalan) ja useiden erilaisten tuotannonalojen taloudellisia tuloksia ei voida verrata täysin keskenään, eikä kyseinen vertailu yleensä muodosta pohjaa oikean käsityksen saamiseksi Euroopan unionin ferropiimagnaanin tuotannonalan taloudellisesta tilasta. Toiseksi tutkimus ei ole antanut syytä olettaa, että tarkastettuihin tileihin perustuvat taloudelliset tulokset olisivat vääriä. Lisäksi todettiin, että Euroopan unionin tuottajien soveltamat kustannusten jakamismenetelmät olivat asianmukaiset.

(46) Eräs viejä väitti, että yhteisön tuotannon kärsimä markkinaosuuden väheneminen oli tapahtunut tiettyjen laatujen, keskinkertaisesti ja vähän hiiltä sisältävän ferropiimagnaanin osalta, kun taas vakiolaatuisen ferropiimangaanin osalta, jonka perusteella komissio on tehnyt sekä alustavan että lopullisten määritelmien hintavertailut, markkinaosuus kasvoi 0,5 prosenttia.

(47) Tässä yhteydessä on huomautettava, että toimitetut markkinaosuustiedot eivät ole oikeita, koska kutakin tuotelaatua koskeva markkinaosuus ilmaistaan kaikkien yhteenlaskettujen laatuluokkien Euroopan unionin markkinoilla tapahtuvan kokonaiskulutuksen prosenttimääränä, eikä kunkin laadun erilliskulutuksena. Toimitetut tiedot eivät tästä syystä anna oikeaa kuvaa edellä mainittujen eri laatujen markkinaosuuksien suuntauksista.

(48) On lopullisesti määritetty, että yhteisön tuotannonala on kärsinyt huomattavaa vahinkoa, sillä sen taloudellinen tilanne on huonontunut, mitä kuvaavat lisääntyneet tappiot vuoden 1989 ja tutkimusjakson välisenä aikana.

F. SYY-YHTEYS

1. POLKUMYYNNILLÄ TAPAHTUNEEN TUONNIN VAIKUTUS

(49) Väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdantoosan 57 kappaleessa komissio totesi alustavasti, että Venäjältä, Ukrainasta, Brasiliasta ja Etelä-Afrikasta peräisin oleva tuonti aiheutti yhdessä yhteisön tuotannonalalle huomattavaa vahinkoa.

2. MUUT TEKIJÄT

Raaka-aineiden hinnat ja terästeollisuuden yleinen kysyntä

(50) Eräs viejä väitti, että U.S. Bureau of Minesin julkaisuista ilmenevä useiden vuosien aikana tapahtunut mangaanin tarjonnan huomattava kasvu, joka johti mangaanimalmin hinnan 5—10 prosentin suuruiseen vuosittaiseen laskuun vuosina 1989—1993, sekä samana ajanjaksona tapahtunut terästeollisuuden kysynnän väheneminen aiheuttivat hintojen laskun maailmanmarkkinoilla ja siten olivat syynä myös ferropiimangaanin hinnan laskuun Euroopan unionin markkinoilla.

(51) Tämän osalta todetaan, että mangaanimalmin laskevilla hinnoilla, jotka muodostavat ainoastaan 10—15 prosenttia ferropiimangaanin kokonaistuotantokustannuksista, ei voida selittää lopputuotteen suurempia hinnanlaskuja kyseisenä ajanjaksona. Toiseksi on vahvistettu, että ferropiimangaanin kokonaiskulutus ja siten myös kysyntä yhteisössä oli kasvanut vuoden 1989 ja tutkimusjakson välisenä aikana noin 21 prosentilla.

Norja

(52) Brasilialaiset, eteläafrikkalaiset ja ukrainalaiset tuottajat sekä eräs käyttäjäteollisuutta edustava liitto katsoivat, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtui Norjasta peräisin olevan ferropiimangaanin tuonnista eikä asianomaisista viejämaista peräisin olevasta tuonnista. Erityisesti huomautettiin, että yhteisön tuotannonala kärsi pahimman kannattavuuden laskun vuodesta 1989 (voitto: 16,9 prosenttia) vuoteen 1990 (tappio: 14,9 prosenttia), jona ajanjaksona tuonti asianomaisista viejämaista kasvoi ainoastaan 8 000 tonnilla. Väitettiin, että samana ajanjaksona (1989—1990) yhteisön tuottajien hinnat Euroopan unionin markkinoilla laskivat 27 prosenttia, norjalaisten tuottajien hinnat laskivat 21 prosenttia, mutta asianomaisista viejämaista peräisin olevien tuotteiden hinnat laskivat ainoastaan 17 prosenttia. Lisäksi huomautettiin, että vuonna 1990 norjalaisten tuotteiden hinnat erään jäsenvaltion markkinoilla laskivat jopa 24 prosenttia.

(53) Tässä yhteydessä olisi huomattava, että Norjasta peräisin olevan ferropiimangaanin tuonnissa markkinaosuus laski 41,4 prosentista vuonna 1989 30,8 prosenttiin tutkimusjaksona ja että Norjasta peräisin olevan ferropiimangaanin keskimääräiset tuontihinnat Euroopan unionin markkinoilla olivat (Eurostatin mukaan) tutkimusjaksona sekä kalenterivuosina 1989—1992 aina korkeammat kuin muiden viejämaiden ja yhteisön tuotannonalan hinnat. Tämä tilanne oli nähtävissä myös vuosina 1989 ja 1990, kun tuonti Norjasta väheni 171 887 tonnista (markkinaosuus: 41,4 prosenttia) 139 928 tonniin (markkinaosuus: 34,4 prosenttia). Vaikka norjalaisten tuotteiden keskimääräiset hinnat (Eurostatin mukaan) laskivat 21 prosenttia, ne olivat silti noin 17 prosenttia (tai enemmän kuin 80 ecua) korkeammat kuin tutkittavina olevien viejien painotetut keskimääräiset hinnat ja 6 prosenttia korkeammat kuin yhteisön tuottajien hinnat.

(54) Näissä olosuhteissa on epätodennäköistä, että Norjasta peräisin oleva tuonti on aiheuttanut yhteisön tuottajien kärsimän vahingon. Tästä syystä kyseiset huomautukset ja vaatimukset on hylättävä.

Yhteisön tuottajien kilpailukyky

(55) Kaksi brasilialaista yhteistyössä menettelyssä toiminutta tuottajaa väitti, että yhteisön tuotannonalan kilpailukyvyn puute aiheutti sen kärsimän vahingon. Ne väittivät, että jopa vuonna 1990, kun yhteisön hintojen väitettiin olevan noin 12 prosenttia maailmanmarkkinahintoja korkeampia, Euroopan unionin tuottajat ilmoittivat kärsineensä ensimmäiset taloudelliset tappionsa. Huomautusta perusteltiin ferropiimangaanin hintavertailulla Euroopan unionin ja Yhdysvaltain välillä vuosina

1989—1992. Ne väittivät lisäksi, että väitetystä tehottomuudesta oli osoituksena myös yhteisön tuottajien matala työvoiman tuottavuus työntekijän keskimääräisellä tuotantoteholla mitattuna verrattuna muihin kuin Euroopan unionin ferropiimangaanin tuottajiin, sekä toimittivat valituksessa olleisiin tietoihin, yhdysvaltalaisiin tilastotietoihin ja "haastatteluihin" perustuvan arvion.

(56) Vastauksena tähän väitteeseen, olisi otettava huomioon, että hintavertailussa Euroopan unionin ja Yhdysvaltain välillä ei oteta huomioon Yhdysvaltain viranomaisten tuloksia niiden suorittamassa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä. Kyseinen menettely johti päätelmään, että useista maista peräisin oleva polkumyynnillä tapahtunut tuonti on vaikuttanut vahingollisesti myös Yhdysvaltain markkinoihin. Vaikuttaa todennäköiseltä, että epärehelliset menettelyt ovat vääristäneet Yhdysvaltain markkinahintoja.

(57) Yhteisön tuotannonalan väitetyn alhaisen tuottavuuden osalta on huomautettava, että vaikka tietyillä viejillä on kilpailuetuja, joita yhteisön tuottajilla ei ole, mikä johtaa korkeampiin tuotantokustannuksiin viimeksi mainittujen osalta, sen ei pitäisi oikeuttaa luopumaan korjaavien toimenpiteiden käyttöönotosta tapauksissa, joissa on todettu polkumyynnin vaikutusten aiheuttama vahinko. Näissä olosuhteissa on olennaista varmistaa, että kilpailukyvyn puutteen aiheuttamaa vahinkoa ei pidetä polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista aiheutuvana. Näin on tehty tässä tapauksessa. Polkumyynnin vastaiset toimenpiteet on rajoitettu polkumyyntimarginaaliin eikä korkeampaan vahingon poistavaan marginaaliin.

Päätelmä

(58) Koska muita huomautuksia yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon syistä ei ole toimitettu väliaikaisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen, vahvistetaan edellä mainittujen seikkojen perusteella, että vaikka muut tekijät ovat olleet osasyynä yhteisön tuotannonalan kärsimään vahinkoon, Venäjältä, Ukrainasta, Brasiliasta ja Etelä-Afrikasta peräisin olevan ferropiimangaanin määrältään suuri ja hinnaltaan alhainen polkumyynnillä tapahtunut tuonti on erillään tarkasteltuna aiheuttanut huomattavaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle erityisesti suurina taloudellisina menetyksinä.

G. YHTEISÖN ETU

Terästeollisuus

(59) Eräs käyttäjäteollisuutta edustava liitto ja riippumaton tuoja ovat esittäneet, että komissio ottaisi huomioon Euroopan unionin ferropiimangaania käyttävien terästuottajien edut, ja ne ovat huomauttaneet, että ferropiimangaanin tuonnissa polkumyyntitullin käyttöönotto nostaisi teräksen tuottajien tuotantokustannuksia ja vahingoittaisi niiden kansainvälistä kilpailukykyä. Sama liitto väitti, että erään yhtiön arvion mukaan ferropiimangaanin osuus on kuusi prosenttia sen teräksen jalostuskuluista.

(60) Komissio on vahvistanut menettelyn aikana, että ferropiimangaanin osuus on yleensä ainoastaan yksi prosentti teräksen kokonaistuotantokuluista. Edellä mainittu ehdotus ei osoita ferropiimangaanin hinnan vaikutusta teräksen kokonaistuotantokuluihin, koska jalostuskulut muodostavat ainoastaan osan kokonaistuotantokuluista. Ehdotuksesta ei myöskään käy ilmi, perustuuko kyseinen huomautus terästeollisuuden kokonaistilanteeseen vai ainoastaan tiettyyn osaan siitä (esimerkiksi niin sanottujen pienten tehdaslaitosten tilanteeseen).

Polkumyyntitullit ja kilpailu

(61) Useat viejät väittävät, että polkumyyntitullien käyttöönotto sulkisi asianomaiset viejät Euroopan unionin markkinoilta, mutta ei nostaisi Euroopan unionin markkinahintoja sellaiselle tasolle, jolla yhteisön tuotannonalasta tulisi jälleen kannattava. Ne väittävät, että kyseisessä tapauksessa ainoastaan norjalaiset viejät hyötyisivät ja vahvistaisivat väitettyä "hallitsevaa asemaansa". Eräs asianomainen viejä on väittänyt, että polkumyyntitulleilla tuettaisiin ainoastaan Norjan suurinta viejää, jolla väitetään olevan jo "hallitseva asema" Euroopan unionin markkinoilla, koska se omistaa kuusi prosenttia COMILOGin osakkeista, joka on Gabonissa sijaitseva yhtiö, jolla on huomattavia osakkuuksia useissa yhteisön tuottajayrityksissä.

(62) Näiden huomautusten osalta on painotettava ensiksi, että yhteisön yleisen edun mukaista on poistaa vahingollisen polkumyynnin aiheuttamat kaupan vääristymät ja palauttaa tehokas kilpailu. Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden ei katsota yleensä eikä tämän menettelyn erityisten olosuhteiden osalta välttämättä johtavan asianomaisten maiden tuotteiden poissulkemiseen Euroopan unionin markkinoilta. Lisäksi todetaan, että oikeudenmukaisten markkinaolosuhteiden palauttamisella yhteisön tuotannonala saisi takaisin elinkykynsä ja se jatkaisi aktiivista osaansa markkinoilla. Polkumyyntitullien käyttöönotto ei siten estäisi kilpailua Euroopan unionin markkinoilla.

Mitä tulee sellaiseen väitteeseen, että Norjan suurimmalla viejällä on hallitseva asema Euroopan unionin markkinoilla, koska se omistaa osakkeita COMILOGista, on erittäin epätodennäköistä, että kyseinen norjalaistuottaja kykenisi näin pienen vähemmistöosakkuuden kautta hallitsemaan COMILOGia, eikä tämän väitteen tueksi ole esitetty todisteita. Sekään ei vaikuta todennäköiseltä, että COMILOG kykenisi hallitsemaan sellaisten yhteisön tuottajien käyttäytymistä, joissa sillä on osuuksia. Tämän vahvistaa se, että käytettävissä olevista tiedoista käy ilmi, että norjalaisen viejän myynnin määrän ja markkinaosuuksien suuntaukset olivat huomattavasti huonompia kuin COMILOGin kanssa sidoksissa olevien Euroopan unionin tuottajien suuntaukset. Jos norjalainen viejä hallitsisi COMILOGia ja COMILOG puolestaan hallitsisi sellaisia yhteisön tuottajia, joissa sillä on osuuksia, olisi järkevää odottaa, että norjalaisen tuottajan myynnin määrän ja markkinaosuuksien suuntaukset olisivat vähintään samanlaisia kuin yhteisön tuottajien suuntaukset. Kuten todettiin, käytettävissä olevista tiedoista käy ilmi, että asia ei ole näin.

Kyseiset toimenpiteet eivät vähennä kilpailua Euroopan unionin markkinoilla, koska valituksen tehneiden yhteisön tuottajien, norjalaisten viejien ja tutkimuksen kohteena olevien tuottajien lisäksi myös Euroopan unionin tuottajat, jotka eivät osallistuneet yhteistyöhön, ja muut kuin norjalaiset tuottajat, joihin ei sovelleta polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä (joiden osuus tutkimusajankohtana oli yhteensä enemmän kuin 15 prosenttia yhteisön ferropiimangaanin kulutuksesta), tarjoavat tuotetta kohtuullisin hinnoin. Nämä huomautukset ja vaatimukset on tästä syystä hylättävä.

Ferropiimangaanin korvaaminen muilla ferroseoksilla

(63) Eräs viejä huomautti, että vuoden 1989 ja tutkimusjakson välillä Euroopan yhteisön terästeollisuus, joka on lähes ainoa ferropiimangaanin käyttäjä, kärsi lähes 6 prosentin tuotannon laskun, kun taas komissio on vahvistanut, että ferropiimangaanin kulutus Euroopan unionin markkinoilla kasvoi samana ajanjaksona 21,4 prosentilla. Viejän väitteen mukaan yhteisön edun määrittelylle olisi tärkeää, jos tämä tilanne johtuisi ferropiin ja ferromangaanin korvaamisesta ferropiimangaanilla, sillä päinvastainen korvaaminen voisi tapahtua ferropiimangaanin polkumyyntitullin käyttöönoton jälkeen, mikä estäisi toimenpiteiden korjaavan vaikutuksen.

(64) Komission tutkimuksen aikana tekemien päätelmien perusteella näyttää, että edellä tarkoitettu ferropiin ja ferromangaanin korvaaminen on todennäköisesti tapahtunut. Tämä ei kuitenkaan muuta sitä, että on ilmennyt vahingollista polkumyyntiä, jota vastaan yhteisön tuotannonalalla on laillinen oikeus suojautua. Suojautumisen tavoitteena on oikeudenmukaisten markkinaolosuhteiden palauttaminen polkumyynnin vastaisella menettelyllä. Tässä yhteydessä olisi syytä palauttaa mieleen myös se, että polkumyynnin vastaiset toimenpiteet ovat jo olleet voimassa jonkin ajan tietyn ferropiin tuonnin osalta, mikä on saattanut olla osatekijänä ferropiin korvaamisessa ferropiimangaanilla. On kuitenkin epätodennäköisempää, että tullien käyttöönotto ferropiimangaanin osalta johtaisi päinvastaiseen korvaamiseen, sillä ferropiille määrätyt tullit pysyvät voimassa.

Päätelmä

(65) Edellä esitetyn perusteella vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 63 kappaleessa esitetty alustava päätelmä siitä, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto on yhteisön edun mukaista.

H. SITOUMUKSET

(66) Ukrainan viranomaiset yhdessä ukrainalaisten tuottajien kanssa sekä brasilialaiset ja eteläafrikkalaiset tuottajat ovat ehdottaneet sitoumuksia komissiolle. Näitä ehdotuksia on tarkasteltu huolellisesti ja erityisesti on kiinnitetty huomiota mahdollisuuksiin valvoa ehdotettuja sitoumusten noudattamisen valvontaan. Yhteisön toimielimet suhtautuvat yleensä varauksellisesti kyseisiä ferroseostuotteita koskeviin sitoumuksiin sellaisten kiertämismahdollisuuksien takia, jotka johtuvat siitä, että kyseiset tuotteet ovat paljoustavaroita ja siitä, että eri laaduilla on eri hinnat. Ottaen huomioon tuottavien viejien rajallisen lukumäärän ja yhteisön markkinointikanavien luonteen komissio on kuitenkin hyväksynyt Ukrainan viranomaisten yhdessä ukrainalaisten tuottajien kanssa ja eteläafrikkalaisten tuottajien ehdottamat sitoumukset [katso komission päätös 95/418/EY (1)], sillä nämä sitoumukset poistaisivat polkumyynnin vahingolliset vaikutukset perusasetuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja niitä voitaisiin komission kannalta valvoa tyydyttävällä tavalla.

Brasilian osalta komissio on päättänyt olla hyväksymättä brasilialaisten viejien sitoumuksia, koska niiden tarjoamat vähimmäishinnat eivät olleet riittäviä vahingollisen polkumyynnin poistamiseksi. Komissio on ilmoittanut asiasta brasilialaisille viejille.

Edellä olevan perusteella neuvoston päätelmä on, että Brasiliasta peräisin olevan ferropiimangaanin tuonnissa olisi otettava käyttöön toimenpiteitä polkumyyntitullin muodossa.

(1) Ks. tämän virallisen lehden sivu 56

Siitä huolimatta, että Ukrainan viranomaisten yhdessä ukrainalaisten tuottajien kanssa ja eteläafrikkalaisten tuottajien sitoumukset on hyväksytty, jäännöstulli olisi otettava käyttöön Ukrainasta ja Etelä-Afrikasta peräisin olevan ferropiimangaanin tuonnissa sitoumusten tukemiseksi sekä niiden kiertämisen estämiseksi.

I. TULLI

(67) Otettiin käyttöön väliaikaiset toimenpiteet, jotka vastaavat polkumyyntimarginaaleja, lukuun ottamatta erästä eteläafrikkalaista tuottajaa, jonka osalta tulli otettiin käyttöön polkumyyntimarginaalia pienempää vahinkomarginaalia vastaavana. Lopullisesta päätöksestä käy ilmi, että muutetut polkumyyntimarginaalit ovat kaikissa tapauksissa alhaisemmat kuin vahinkomarginaalit, mikä vahvistetaan, koska väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei ole esitetty huomautuksia. Tämän vuoksi Venäjältä, Ukrainasta, Brasiliasta ja Etelä-Afrikasta peräisin olevan ferropiimangaanin tuonnissa Euroopan unioniin olisi otettava käyttöön lopulliset toimenpiteet, joiden olisi oltava sen tasoisia, että ne poistavat polkumyynnin, perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Sellaisten brasilialaisten ja eteläafrikkalaisten yritysten osalta, jotka eivät toimineet yhteistyössä tutkimuksessa eivätkä ole muuten ilmoittautuneet, vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 71 kappaleessa esitetyt päätelmät, koska uusia huomautuksia tai todisteita ei ole esitetty. Niiden brasilialaisten tuottajien osalta, jotka eivät toimineet yhteistyössä, tulli olisi otettava käyttöön kahden yhteistyössä toimineen viejän osalta vahvistettua polkumyyntimarginaalia vastaavan suuruisena ja Etelä-Afrikan osalta tulli olisi otettava käyttöön sen suuruisena, että se poistaa polkumyynnin kahden yhteistyössä toimineen viejän osalta vahvistetusta kahdesta polkumyyntimarginaalista korkeamman polkumyyntimarginaalin perusteella.

(68) Ferropiimangaanimarkkinoiden hintatason herkkyys huomioon ottaen ja jotta toimenpiteiden käyttäjiin kohdistuvat vaikutukset olisivat mahdollisimman vähäisiä, mikäli hinnat merkittävästi nousisivat, pidetään tässä tapauksessa aiheellisena, että tullit otetaan käyttöön muuttuvina tulleina. Tämän vuoksi muuttuviksi tulleiksi olisi asetettava Venäjältä, Ukrainasta, Brasiliasta tai Etelä-Afrikasta peräisin olevan tuotteen vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan ja jäljempänä mainittujen hintojen välinen erotus, jos nettohinta vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana on alhaisempi.

Venäjä:	504 ecua tonnia kohti
Ukraina:	492 ecua tonnia kohti
Brasilia:	485 ecua tonnia kohti
Etelä-Afrikka:	500 ecua tonnia kohti

Tulleja ei pitäisi soveltaa sellaisten ukrainalaisten ja eteläafrikkalaisten viejien tuottaman ja yhteisöön viemän ferropiimangaanin tuontiin, joiden sitoumukset on hyväksytty.

(69) Koska Georgiasta peräisin olevan ferropiimangaanin tuonnin todettiin olevan merkityksetöntä, eikä sen katsottu tämän vuoksi aiheuttaneen vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, komissio katsoi aiheelliseksi päättää menettelyn tämän osalta (katso päätös 95/418/EY).

(70) Komissio tarkastelee markkinatilannetta polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, ja mikäli olosuhteet erityisesti hintojen kehityksen osalta antavat aihetta uudelleentarkasteluun, se aloitetaan mahdollisimman pian.

J. VÄLIAIKAISTEN TULLIEN KANTAMINEN

(71) Neuvosto katsoo, että tullimuodon vaihdos huomioon ottaen ei tässä erityistapauksessa ole aiheellista kantaa lopullisesti väliaikaista polkumyyntitullia. Tämän vuoksi olisi palautettava väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Venäjältä, Ukrainasta, Brasiliasta ja Etelä-Afrikasta peräisin olevaa, CN-koodiin 7202 30 00 kuuluvaa ferropiimangaania.

2. Venäjältä peräisin olevan tuotteen osalta polkumyyntitulli on vähimmäistuontihinnan 504 ecua tonnia kohti ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan välinen erotus, jos nettohinta vapaasti yhteisön rajalla tonnia kohti tullaamattomana on alempi kuin vähimmäistuontihinta.

3. Ukrainasta peräisin olevan tuotteen osalta (Taric-lisäkoodi 8848) polkumyyntitullin määrä on vähimmäistuontihinnan 492 ecua tonnia kohti ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan välinen erotus, jos nettohinta vapaasti yhteisön rajalla tonnia kohti tullaamattomana on alempi kuin vähimmäistuontihinta.

4. Brasiliasta peräisin olevan tuotteen osalta polkumyyntitullin määrä on vähimmäistuontihinnan 485 ecua tonnia kohti ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan välinen erotus, jos nettohinta vapaasti yhteisön rajalla tonnia kohti tullaamattomana on alempi kuin vähimmäistuontihinta.

5. Etelä-Afrikasta peräisin olevan tuotteen osalta (Taric-lisäkoodi 8818) polkumyyntitullin määrä on vähimmäistuontihinnan 500 ecua tonnia kohti ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan välinen erotus, jos nettohinta vapaasti yhteisön rajalla tonnia kohti tullaamattomana on alempi kuin vähimmäistuontihinta.

6. Jollei toisin mainita, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä.

7. Tulleja ei sovelleta 1 kohdassa mainittuun tuotteeseen, silloin kun sitä tuottavat ja yhteisöön vievät seuraavat yritykset, joiden hintasitoumukset on hyväksytty:

— *Ukraina* (Taric-lisäkoodi 8847):
  — Nikopol Ferro Alloy Plant
  — Zaporozhye Ferro Alloy Plant.
— *Etelä-Afrikka* (Taric-lisäkoodi 8819):
  — Highveld Steel & Vanadium Corporation Limited
  — Samancor Limited.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 6 päivänä lokakuuta 1995.

Neuvoston puolesta

J. BORRELL FONTELLES

Puheenjohtaja